

Mál nr. 436/2021**M og
V v/ Ábyrgðartryggingar atvinnurekstrar X****Skaðabótaábyrgð. Sakarlíkindaregla. Tjón á fjarskiptavirkjum.****Gögn.**

Málskot móttakið 8. nóvember 2021, ásamt fylgiskjölum.
Bréf V dags. 13. desember 2021 ásamt fylgiskjali.

Málsatvik.

Í málskoti kemur fram að hinn 11. ágúst 2020 hafi starfsmenn X, þegar þeir unnu við jarðgröft, grafið í sundur 50 mm rör með grunnnetsstreng í eigu M. Vegna þessa tjóns krafðist M bóta úr ábyrgðartryggingu X hjá V. V hafnaði kröfunni, með bréfi dags. 27. nóvember 2020, á grundvelli þess að ekki væri sýnt fram á að umrætt tjón yrði rakið til saknæmrar háttsemi starfsmanna X, en sönnun þess hvíli á tjónþola, M. Í málskoti vísar M til þess að allir strengir í eigu þess séu innmældir og að X hafi, hinn 4. ágúst 2020, óskað eftir lagnateikningum. Á þeim teikningum komi fram að ekki sé hægt að ganga að því vísu að lagnir M séu á tilteknu dýpi en að gert sé ráð fyrir að þær séu að öllu jöfnu á 25-40 sentimetra dýpi. Ljóst sé að umræddur strengur hafi verið á meira en 25 sentimetra dýpi og því sé ljóst að tjónið megi rekja til gáleysislegra vinnubragða X. Þá vísar M til sakarlíkindareglu 3. mgr. 71. gr. laga um fjarskipti nr. 81/2003. Það hvíli þannig á X að sýna fram á að ekki hafi verið komist hjá tjóni þó fyllstu aðgæslu hafi verið gætt. Þar sem slík sönnun hafi ekki tekist sé bótaskylda til staðar. Í bréfi V til nefndarinnar kemur fram að samkvæmt fyrirbyggjandi gögnum, þ.e. ljósmyndum af vettvangi, hafi starfsmenn X grafið í strenginn þar sem hann stóð ofar í jarðveginum en á öðrum stöðum. Verði ekki séð að starfsmenn X hafi gert mistök eða viðhaft vanrækslu við störf sín heldur sé tjónið fremur að rekja til lélegs frágangs á umræddum streng. Telur V því sýnt fram á að starfsmenn X hafi viðhaft fyllstu aðgæslu við störf sín og er kröfu M því hafnað.

Álit.

Umræddur strengur fellur undir skilgreiningu 16. tl. 3. gr. laga um fjarskipti varðandi það hvað teljist vera fjarskiptavirki. Í 3. mgr. 71. gr. sömu laga er að finna sakarlíkindareglu, en af henni leiðir að ef jarðrask eða aðrar framkvæmdir leiða til skemmda á fjarskiptavirkjum skuli tjónvaldur bæta allt tjón sem af skemmdunum leiðir nema hann sýni fram á að ekki hafi verið komist hjá tjóni þó fyllstu aðgæslu hafi verið gætt. Sönnunarbyrði þess hvílir því á X. Af hálfu V er byggt á því að umræddur strengur hafi legið ofar en vænta mátti, og eru lagðar fram ljósmyndir af vettvangi því til staðfestingar. Ekki liggja þó fyrir neinar mælingar og verður ekki ráðið með vissu af fyrirbyggjandi ljósmyndum á hvaða dýpi umræddur strengur var. Þá liggur fyrir að samhliða afhendingu teikninga fékk X afhentar upplýsingar frá M um að ekki væri hægt að ganga úr frá því sem vísu að lagnir M væru á tilteknu dýpi en að öllu jöfnu væru þær á 25-40 sentimetra dýpi. Yfirborð gatna, lóða og opinna svæða gæti einnig breyst og ekki væri alltaf hægt að treysta á almennar reglur um dýpt lagna. Verður samkvæmt framansögðu að líta svo á að sérstakrar aðgæslu hafi verið þörf við starfa X umrætt sinn. Það hvílir á X að sýna fram á að ekki hafi verið komist hjá tjóni þó fyllstu aðgæslu hafi verið gætt. Eins og mál þetta horfir við nefndinni hefur slík sönnun ekki tekist og er bótaskylda þar af leiðandi fyrir hendi.

Niðurstaða.

M á rétt til bóta úr ábyrgðartryggingu X hjá V.

Reykjavík, 15 febrúar 2022.

Póra Hallgrímsdóttir

Hildigunnur Hafsteinsdóttir

Heiða Óskarsdóttir